



Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 11ης Μαΐου 2017*

«Αίτηση αναιρέσεως — Δικαίωμα προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση — Εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα — Εσφαλμένη ερμηνεία — Προστασία των σκοπών επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση εγγράφων — Γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας — Έγγραφα σχετικά με διαδικασία EU Pilot»

Στην υπόθεση C-562/14 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2014,

Βασίλειο της Σουηδίας, εκπροσωπούμενο από τις A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson και N. Otte Widgren, καθώς και από τους E. Karlsson και L. Swedenborg,

αναιρεσείον,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι:

Darius Nicolai Spirlea,

Mihaela Spirlea,

κάτοικοι Carezzano Pianore (Ιταλία),

προσφεύγοντες πρωτοδίκως,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον H. Krämer και την P. Costa de Oliveira,

καθής πρωτοδίκως,

υποστηριζόμενη από:

την **Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας**, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze και A. Lippstreu,

παρεμβαίνουσα στην αναιρετική διαδικασία,

την **Τσεχική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek, D. Hadroušek και J. Vlácil,

το **Βασίλειο της Δανίας**, εκπροσωπούμενο από τον C. Thorning,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από την M. J. García-Valdecasas Dorrego,

τη **Δημοκρατία της Φινλανδίας**, εκπροσωπούμενη από τον S. Hartikainen,

παρεμβαίνοντες πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο τμήματος, E. Juhász (εισηγητή), C. Vajda, K. Jürimäe και K. Λυκούργο, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: K. Malacek, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 21ης Απριλίου 2016,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 17ης Νοεμβρίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναιρέσεως, το Βασίλειο της Σουηδίας ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 25ης Σεπτεμβρίου 2014, *Spirlea* κατά Επιτροπής (T-306/12, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2014:816), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή του Darius Nicolai Spirlea και της Mihaela Spirlea με αντικείμενο την ακύρωση της από 21 Ιουνίου 2012 αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να μην τους επιτρέψει την πρόσβαση σε δύο αιτήσεις παροχής πληροφοριών που απηύθυνε η Επιτροπή στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στις 10 Μαΐου και στις 10 Οκτωβρίου 2011, στο πλαίσιο της διαδικασίας EU Pilot 2070/11/SNCO (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

I. Το νομικό πλαίσιο

- 2 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), καθορίζει τις αρχές, τις προϋποθέσεις και τα όρια του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών αυτών οργάνων.
- 3 Στην αιτιολογική σκέψη 4 του κανονισμού αυτού εκτίθενται τα ακόλουθα:
«Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί να προσδώσει όσο το δυνατόν πληρέστερη πρακτική ισχύ στο δικαίωμα της προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα και να θεσπίσει τις γενικές αρχές και τα όρια της προσβάσεως αυτής σύμφωνα με το άρθρο [15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ].»
- 4 Η αιτιολογική σκέψη 11 του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«Κατ' αρχήν, θα πρέπει να δοθεί στο κοινό πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα των θεσμικών οργάνων. Εντούτοις, ορισμένα δημόσια και ιδιωτικά συμφέροντα θα πρέπει να προστατεύονται μέσω εξαιρέσεων. Θα πρέπει να επιτραπεί στα θεσμικά όργανα να προστατεύουν τις εσωτερικές

γνωμοδοτήσεις και διαβουλεύσεις τους όταν κρίνεται απαραίτητο να προστατευθεί η δυνατότητα λειτουργίας τους. Για τον καθορισμό των εξαιρέσεων, τα θεσμικά όργανα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις αρχές της κοινοτικής νομοθεσίας σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων σε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων της Ένωσης.»

5 Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:

«Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι:

α) να καθορίσει τις αρχές, τους όρους και τους περιορισμούς, για λόγους δημόσιου ή ιδιωτικού συμφέροντος, που διέπουν το δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (εφεξής “τα θεσμικά όργανα”), όπως προβλέπεται στο άρθρο [15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ], ώστε να εξασφαλίζεται όσο το δυνατόν ευρύτερη πρόσβαση στα έγγραφα·

β) να θεσπίσει κανόνες διασφαλίζοντας την ευχερέστερη δυνατή άσκηση του εν λόγω δικαιώματος, και

γ) να προωθήσει ορθή διοικητική πρακτική ως προς την πρόσβαση στα έγγραφα.»

6 Το άρθρο 2 του κανονισμού 1049/2001 προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την έδρα του σε ένα κράτος μέλος έχει δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα των θεσμικών οργάνων, υπό την επιφύλαξη των αρχών, όρων και περιορισμών που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

[...]

3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλα τα έγγραφα εις χείρας θεσμικού οργάνου, δηλαδή σε όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτό και βρίσκονται στην κατοχή του, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

[...]»

7 Το άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 6, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«2. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σ’ ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία:

[...]

— του σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου,

εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

[...]

6. Εάν μόνον μέρη του ζητουμένου εγγράφου καλύπτονται από οιαδήποτε εξαίρεση, τα υπόλοιπα μέρη του εγγράφου δίδονται στη δημοσιότητα.»

II. Ιστορικό της διαφοράς

- 8 Οι προσφεύγοντες πρωτοδίκως, γονείς τέκνου θανόντος τον Αύγουστο του 2010, με προβαλλόμενη αιτία θανάτου θεραπευτική αγωγή με αυτόλογα βλαστοκύτταρα, στην οποία υποβλήθηκε σε ιδιωτική κλινική στο Düsseldorf (Γερμανία), υπέβαλαν, με έγγραφο της 8ης Μαρτίου 2011, καταγγελία ενώπιον της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) «Υγεία» της Επιτροπής.
- 9 Με την καταγγελία αυτή, υποστήριζαν, κατ' ουσίαν, ότι η εν λόγω ιδιωτική κλινική είχε μπορέσει να διεξαγάγει τις νοσηλευτικές δραστηριότητές της συνεπεία της αδράνειας των γερμανικών αρχών, οι οποίες παρέβησαν επομένως τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 1394/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τα φάρμακα προηγμένων θεραπειών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 (ΕΕ 2007, L 324, σ. 121).
- 10 Κατόπιν της καταγγελίας αυτής, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία EU Pilot, με αριθμό αναφοράς 2070/11/SNCO, και επικοινωνήσε με τις γερμανικές αρχές για να εξακριβώσει κατά πόσον τα περιγραφόμενα στην καταγγελία γεγονότα, όσον αφορά την πρακτική της ιδιωτικής κλινικής, ήταν δυνατόν να συνιστούν παράβαση του κανονισμού 1394/2007.
- 11 Ειδικότερα, στις 10 Μαΐου και στις 10 Οκτωβρίου 2011, η Επιτροπή απηύθυνε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δύο αιτήσεις παροχής πληροφοριών (στο εξής: επίμαχα έγγραφα), στις οποίες η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας απάντησε, αντιστοίχως, στις 7 Ιουλίου και στις 4 Νοεμβρίου 2011.
- 12 Στις 23 Φεβρουαρίου και στις 5 Μαρτίου 2012, οι εν λόγω προσφεύγοντες ζήτησαν να τους επιτραπεί η πρόσβαση, δυνάμει του κανονισμού 1049/2001, σε έγγραφα περιλαμβάνοντα πληροφορίες σχετικά με την εξέταση της καταγγελίας τους. Συγκεκριμένα, ζήτησαν την πρόσβαση, αφενός, στις παρατηρήσεις που κατέθεσε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στις 4 Νοεμβρίου 2011, καθώς και, αφετέρου, στα επίμαχα έγγραφα.
- 13 Στις 26 Μαρτίου 2012, η Επιτροπή απέρριψε, με δύο χωριστά έγγραφα, τις αιτήσεις προσβάσεως των προσφευγόντων στις ως άνω παρατηρήσεις και έγγραφα.
- 14 Στις 30 Μαρτίου 2012, οι εν λόγω προσφεύγοντες κατέθεσαν ενώπιον της Επιτροπής επιβεβαιωτική αίτηση βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001.
- 15 Στις 30 Απριλίου 2012, η Επιτροπή πληροφόρησε τους προσφεύγοντες ότι, υπό το πρίσμα των πληροφοριακών στοιχείων που περιλαμβάνονται στην καταγγελία, καθώς και των παρατηρήσεων που διαβιβάστηκαν από τις γερμανικές αρχές σε συνέχεια των αιτήσεών τους παροχής πληροφοριών, δεν ήταν σε θέση να διαπιστώσει την προβαλλόμενη παραβίαση εκ μέρους της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας του δικαίου της Ένωσης, ιδίως του κανονισμού 1394/2007. Η Επιτροπή πληροφόρησε επίσης τους προσφεύγοντες ότι, δεδομένου ότι δεν προσκόμισαν πρόσθετα αποδεικτικά στοιχεία, θα προτεινόταν η περάτωση της έρευνας.
- 16 Στις 21 Ιουνίου 2012, η Επιτροπή αρνήθηκε, με την προσαλλόμενη απόφαση, να επιτρέψει την πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Κατ' ουσίαν, έκρινε ότι η δημοσιοποίηση των εγγράφων αυτών μπορεί να επηρεάσει την ορθή διεξαγωγή της κινηθείσας κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας διαδικασίας έρευνας. Περαιτέρω, η Επιτροπή έκρινε ότι η μερική πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα δεν ήταν, εν προκειμένω, δυνατή βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001. Τέλος, διαπίστωσε ότι δεν υφίσταται κανένα υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 1049/2001, που να δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση αυτών των εγγράφων.

- 17 Στις 27 Σεπτεμβρίου 2012, η Επιτροπή πληροφόρησε τους προσφεύγοντες πρωτοδίκως ότι η διαδικασία EU Pilot 2070/11/SNCO περατώθηκε οριστικώς.

III. Η ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 18 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Ιουλίου 2012, οι προσφεύγοντες πρωτοδίκως ζήτησαν την ακύρωση της προσβαλλομένης απόφασης. Η Επιτροπή ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη.
- 19 Στο πλαίσιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασίας, το Βασίλειο της Δανίας, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας παρενέβησαν υπέρ των εν λόγω προσφευγόντων, ενώ η Τσεχική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Ισπανίας παρενέβησαν υπέρ της Επιτροπής.
- 20 Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι εν λόγω προσφεύγοντες προέβαλαν, κατ' ουσίαν, τέσσερις λόγους ακυρώσεως, αντλούμενους, αντιστοίχως, από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού αυτού, από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και παραβίαση της ανακοινώσεως της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή της 20ής Μαρτίου 2002, όσον αφορά τις σχέσεις με τον καταγγέλλοντα στον τομέα των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου [COM(2002) 141 τελικό] (ΕΕ 2002, C 244, σ. 5).
- 21 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε αυτούς τους λόγους ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, την προσφυγή στο σύνολό της.

IV. Αιτήματα των διαδίκων και η ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία

- 22 Με την αίτηση αναιρέσεως, το Βασίλειο της Σουηδίας ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 23 Το Βασίλειο της Δανίας ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.
- 24 Η Δημοκρατία της Φινλανδίας ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 25 Η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας ζητούν από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.
- 26 Η Τσεχική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως.
- 27 Με την από 7 Απριλίου 2015 απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου, επιτράπηκε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής. Το κράτος μέλος αυτό ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως.

V. Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 28 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, το Βασίλειο της Σουηδίας προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως αντλούμενους, ο πρώτος από εσφαλμένη ερμηνεία της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, η οποία είχε ως αποτέλεσμα την εσφαλμένη εφαρμογή του γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας σχετικών με διαδικασία EU Pilot εγγράφων, ο δεύτερος από εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 1049/2001,

όσον αφορά την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, και ο τρίτος από σφάλμα του Γενικού Δικαστηρίου καθόσον αρνήθηκε να λάβει υπόψη του το γεγονός ότι η διαδικασία EU Pilot περατώθηκε μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

1. Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

- 29 Το Βασίλειο της Σουηδίας υπενθυμίζει ότι η αρχή της μεγαλύτερης δυνατής διαφάνειας εφαρμόζεται στις δραστηριότητες των θεσμικών οργάνων, όπως προκύπτει από το άρθρο 1 ΣΕΕ, το άρθρο 15 ΣΛΕΕ και το άρθρο 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με την απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008, Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου (C-39/05 P και C-52/05 P, EU:C:2008:374), ο έλεγχος του κοινού επί των δραστηριοτήτων των θεσμικών οργάνων αποτελεί ένα από τα ουσιώδη θεμέλια της δημοκρατικής κοινωνίας και ότι οι εξαιρέσεις από την αρχή αυτή επιδέχονται συσταλτική ερμηνεία, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 1 έως 4 του κανονισμού 1049/2001.
- 30 Το Βασίλειο της Σουηδίας εκτιμά ότι οι εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 63 και 80 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ενέχουν πλάνη περί το δίκαιο, διότι το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, δεν έπρεπε να αποφανθεί ότι η Επιτροπή, για να αρνηθεί την πρόσβαση στα σχετικά με διαδικασία EU Pilot επίμαχα έγγραφα βάσει της εξαιρέσεως σχετικά με τις διαδικασίες έρευνας του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, μπορούσε να στηριχθεί επί της υπάρξεως γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας το οποίο εφαρμόζεται σε ορισμένες κατηγορίες εγγράφων και, αφετέρου, έπρεπε να κρίνει ότι η Επιτροπή υποχρεούνταν εν προκειμένω να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των επίμαχων εγγράφων.
- 31 Το κράτος μέλος αυτό επικρίνει τις εκτιμήσεις της σκέψεως 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και υποστηρίζει ότι οι διαφορές μεταξύ της διαδικασίας EU Pilot και της διαδικασίας παραβάσεως είναι περισσότερες από τις τυχόν ομοιότητές τους, οπότε δεν δικαιολογείται η εφαρμογή του γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας εγγράφων απομμένων της προ της ασκήσεως προσφυγής διαδικασίας λόγω παραβάσεως σε σχετικά με διαδικασία EU Pilot έγγραφα.
- 32 Κατά το Βασίλειο της Σουηδίας, κατ' αρχάς, δεν μπορεί βασίμως να υποστηριχθεί, αντιθέτως προς τα διαλαμβανόμενα στη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η διαδικασία EU Pilot έχει ως μοναδικό σκοπό την αποφυγή της διαδικασίας λόγω παραβάσεως, καθόσον η διαδικασία αυτή είναι άλλης φύσεως και έχει διαφορετικό σκοπό δεδομένου ότι σκοπεύει, μεταξύ άλλων, στην παροχή της δυνατότητας στην Επιτροπή να ζητήσει πληροφορίες για αμιγώς πραγματικά περιστατικά. Στη συνέχεια, η Επιτροπή επικοινωνεί με το κράτος μέλος, στο πλαίσιο των διαδικασιών EU Pilot, χωρίς να του προσάπτει στο στάδιο αυτό παραβίαση του δικαίου της Ένωσης. Τέλος, στα έγγραφα των διαδικασιών EU Pilot σπανίως περιλαμβάνεται λήψη θέσεως της Επιτροπής δυνάμενη να προβληθεί στο πλαίσιο ενδεχόμενης διαδικασίας λόγω παραβάσεως.
- 33 Το Βασίλειο της Σουηδίας εκτιμά ότι, από τις σκέψεις 47 έως 49 της αποφάσεως της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής (C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738), προκύπτει σαφώς ότι, πέραν των ποιοτικών κριτηρίων τα οποία πρέπει να πληροί η διαδικασία την οποία αφορά το οικείο έγγραφο, η εφαρμογή γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας προϋποθέτει επίσης ότι ο αριθμός των εγγράφων αυτών είναι αρκούντως σημαντικός. Συνεπώς, το Βασίλειο της Σουηδίας υποστηρίζει ότι οι κρίσεις του Γενικού Δικαστηρίου, στις σκέψεις 74 και 75 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ενέχουν πλάνη περί το δίκαιο και ότι δεν υφίστανται λόγοι διοικητικής αποτελεσματικότητας, δυνάμενοι να δικαιολογήσουν την εφαρμογή γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας, όταν η αίτηση προσβάσεως αφορά μόνον δύο έγγραφα.

- 34 Το Βασίλειο της Δανίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας υποστηρίζουν ότι οι διαδικασίες EU Pilot δύνανται να αφορούν ευρύ φάσμα περιπτώσεων από αμιγώς πραγματικές καταστάσεις έως υποθέσεις παρεμφερείς με το προ της ασκήσεως προσφυγής στάδιο των διαδικασιών λόγω παραβάσεως, οπότε μόνον μετά από συγκεκριμένη εκτίμηση των εγγράφων που αποτελούν το αντικείμενο της αιτήσεως προσβάσεως είναι δυνατόν να αποφασισθεί η δημοσιοποίησή τους. Η Δημοκρατία της Φινλανδίας εκτιμά επίσης ότι η εξέταση του τρόπου τηρήσεως του δικαίου της Ένωσης από κράτος μέλος δεν αρκεί προς δικαιολόγηση της εφαρμογής γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας σχετικά με τα απτόμενα της εξετάσεως αυτής έγγραφα και ότι η απόφαση περί κινήσεως της τυπικής διαδικασίας του άρθρου 258 ΣΛΕΕ συνιστά την προϋπόθεση εφαρμογής του εν λόγω γενικού τεκμηρίου.
- 35 Η Επιτροπή, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και το Βασίλειο της Ισπανίας αντικρούουν την επιχειρηματολογία αυτή.

2. Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 36 Η φύση και τα ουσιώδη χαρακτηριστικά των διαδικασιών EU Pilot εκτίθενται στις σκέψεις 10 και 11 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και δεν αντικρούονται από κανέναν διάδικο στην αναιρετική διαδικασία.
- 37 Περαιτέρω, οι διαπιστώσεις αυτές ενισχύονται από την έκθεση αξιολογήσεως σχετικά με την πρωτοβουλία «EU Pilot» της Επιτροπής, της 3ης Μαρτίου 2010 [COM(2010) 70 τελικό], και τη δεύτερη έκθεση σχετικά με την πρωτοβουλία «EU Pilot» της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2011 [COM(2011) 930 τελικό]. Ειδικότερα, στη σελίδα 3 της τελευταίας αυτής εκθέσεως, η Επιτροπή εκθέτει τα χαρακτηριστικά της διαδικασίας EU Pilot:

«Η πρωτοβουλία “EU Pilot” αποτελεί τον βασικό μηχανισμό μέσω του οποίου η Επιτροπή επικοινωνεί με τα συμμετέχοντα κράτη μέλη σχετικά με ζητήματα που άπτονται της ορθής εφαρμογής του δικαίου της [Ένωσης] ή της συμμόρφωσης της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους με το δίκαιο της ΕΕ, και τούτο ήδη σε πρώιμο στάδιο (δηλαδή πριν από την κίνηση διαδικασίας παράβασης δυνάμει του άρθρου 258 [...] ΣΛΕΕ). Οσάκις υπάρχει περίπτωση να κινηθεί η διαδικασία παράβασης, κατά κανόνα χρησιμοποιείται η πρωτοβουλία “EU Pilot” προτού η Επιτροπή προβεί στο πρώτο βήμα της διαδικασίας αυτής βάσει του άρθρου 258 [...] ΣΛΕΕ. Η ρύθμιση αυτή αντικαθιστά την προηγούμενη συστηματική πρακτική βάσει της οποίας η Επιτροπή απέστελλε για τον σκοπό αυτό διοικητικές επιστολές.»

- 38 Από τις εν λόγω διαπιστώσεις και εκθέσεις προκύπτει ότι η διαδικασία EU Pilot συνιστά διαδικασία συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών βάσει της οποίας εξακριβώνεται αν το δίκαιο της Ένωσης τηρείται και εφαρμόζεται ορθώς εντός των κρατών μελών. Αυτό το είδος διαδικασίας αποσκοπεί στην αποτελεσματική επίλυση τυχόν παραβιάσεων του δικαίου της Ένωσης αποφεύγοντας, στο μέτρο του δυνατού, την επίσημη κίνηση διαδικασίας λόγω παραβάσεως βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ.
- 39 Συνεπώς, ο σκοπός της διαδικασίας EU Pilot είναι η προετοιμασία ή η αποφυγή κινήσεως της διαδικασίας λόγω παραβάσεως κατά κράτους μέλους.
- 40 Με την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής (C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738), το Δικαστήριο έκρινε ότι στα έγγραφα σχετικά με διαδικασία λόγω παραβάσεως κατά το προ της ασκήσεως της προσφυγής στάδιο μπορεί να εφαρμοσθεί το γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας. Στη σκέψη 65 της αποφάσεως εκείνης, το Δικαστήριο έκρινε ότι «δύναται να υποτεθεί ότι η δημοσιοποίηση εγγράφων σχετικών με εν εξελίξει διαδικασία λόγω παραβάσεως ενδέχεται να αλλοιώσει τον χαρακτήρα της διαδικασίας αυτής καθώς και να

τροποποιήσει την εξέλιξή της και ότι, συνεπώς, αυτή η δημοσιοποίηση θα έθιγε, καταρχήν, την προστασία των σκοπών έρευνας, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001».

- 41 Κατά συνέπεια, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η παρατεθείσα στην προηγούμενη σκέψη απόφαση, κρίθηκε ότι το ως άνω τεκμήριο καλύπτει όλα τα έγγραφα, ανεξαρτήτως του αν συντάχθηκαν κατά το ανεπίσημο στάδιο της διαδικασίας αυτής, ήτοι πριν από την αποστολή, εκ μέρους της Επιτροπής, της προειδοποιητικής επιστολής στο κράτος μέλος ή κατά τη διάρκεια του επίσημου σταδίου της εν λόγω διαδικασίας, ήτοι μετά την αποστολή της επιστολής αυτής.
- 42 Ασφαλώς, στην εν λόγω υπόθεση, δεν εφαρμόστηκε η διαδικασία EU Pilot, καθόσον η διαδικασία αυτή ισχύει από το 2008.
- 43 Εντούτοις, όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο, η διαδικασία EU Pilot απλώς συγκεκριμενοποίησε ή οριοθέτησε τις ανταλλαγές πληροφοριών οι οποίες συνήθως γίνονται μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών κατά τη διάρκεια του ανεπίσημου σταδίου της έρευνας σχετικά με τυχόν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης.
- 44 Καίτοι, στη σκέψη 78 της αποφάσεως της 16ης Ιουλίου 2015, ClientEarth κατά Επιτροπής (C-612/13 P, EU:C:2015:486), το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι το γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας δεν εφαρμόζεται στα έγγραφα τα οποία, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως περί αρνήσεως παροχής προσβάσεως, δεν είχαν προστεθεί στον σχετικό με εκκρεμή διοικητική ή δικαστική διαδικασία φάκελο, δεν προσκρούει στη συλλογιστική αυτή η εφαρμογή του εν λόγω τεκμηρίου σε σχετικά με διαδικασία EU Pilot έγγραφα, τα οποία είναι σαφώς προσδιορισμένα με βάση την ένταξή τους σε εν εξελίξει διοικητική διαδικασία.
- 45 Ως εκ τούτου, για όσο χρονικό διάστημα, κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως προσφυγής έρευνας στο πλαίσιο διαδικασίας EU Pilot, υφίσταται κίνδυνος αλλοιώσεως του χαρακτήρα της διαδικασίας λόγω παραβάσεως, τροποποιήσεως της εξελίξεώς της και διακυβεύσεως των σκοπών της διαδικασίας αυτής, η εφαρμογή του γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας στα ανταλλαγένητα μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους έγγραφα δικαιολογείται, σύμφωνα με όσα έκρινε το Δικαστήριο στην απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής (C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738). Ο κίνδυνος αυτός υφίσταται μέχρι να περατωθεί η διαδικασία EU Pilot και να αποφευχθεί οριστικώς η κίνηση της επίσημης διαδικασίας λόγω παραβάσεως κατά του κράτους μέλους.
- 46 Το γενικό αυτό τεκμήριο δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να αποδειχθεί ότι συγκεκριμένο έγγραφο του οποίου ζητείται η δημοσιοποίηση δεν καλύπτεται από το εν λόγω τεκμήριο ή ότι υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση του εν λόγω εγγράφου δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 1049/2001 (απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψη 66).
- 47 Όσον αφορά την προβαλλόμενη υποχρέωση της Επιτροπής για συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των σχετικών με διαδικασία EU Pilot εγγράφων στα οποία ζητείται πρόσβαση, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο, παραπέμποντας στη σκέψη 68 της αποφάσεως της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής (C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738), επισήμανε, στη σκέψη 83 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι μια τέτοια απαίτηση θα καθιστούσε το γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας.

- 48 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς να αντικρουστεί στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, ότι η επίμαχη διαδικασία EU Pilot ήταν «έρευνα», υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 49 Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε κατά πόσον η Επιτροπή μπορεί να επικαλεστεί γενικό τεκμήριο διακυβεύσεως των σκοπών τους οποίους αφορά η εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, για να αρνηθεί την πρόσβαση σε σχετικά με τη διαδικασία EU Pilot έγγραφα, απάντησε δε καταφατικώς στο ζήτημα αυτό στις σκέψεις 63 και 80 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 50 Όσον αφορά την τυχόν επίπτωση του από 30 Απριλίου 2012 εγγράφου της Επιτροπής, μνημονευθέντος στη σκέψη 15 της παρούσας αποφάσεως, στην υποχρέωση δημοσιοποίησης των επίμαχων εγγράφων, παρατηρείται ότι το έγγραφο αυτό δεν συνιστά οριστική απόφαση της Επιτροπής περί μη κινήσεως της επίσημης διαδικασίας λόγω παραβάσεως κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, αλλά ανακοινώνει μόνον την κατ' αρχήν πρόθεσή της για περάτωση της έρευνας. Η οριστική απόφαση της Επιτροπής περί μη κινήσεως της επίσημης διαδικασίας λόγω παραβάσεως κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ελήφθη στις 27 Σεπτεμβρίου 2012, με την περάτωση της επίμαχης διαδικασίας EU Pilot. Κατά συνέπεια, καίτοι η προσβαλλόμενη απόφαση της 21ης Ιουνίου 2012 εκδόθηκε μετά το έγγραφο της 30ής Απριλίου 2012, εντούτοις η απόφαση αυτή εκδόθηκε πριν από την απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2012 περί μη κινήσεως της επίσημης διαδικασίας λόγω παραβάσεως. Ως εκ τούτου, το έγγραφο της 30ής Απριλίου 2012 δεν ασκεί επιρροή επί της δυνατότητας την οποία έχει η Επιτροπή να βασισθεί στο γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας για το οποίο γίνεται λόγος στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως.
- 51 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αναγνωρίζοντας ότι η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να βασίζεται, όταν επικαλείται τη σχετική με τις διαδικασίες έρευνας εξαίρεση η οποία προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, σε γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας που εφαρμόζεται σε ορισμένες κατηγορίες εγγράφων για να αρνηθεί την πρόσβαση σε σχετικά με διαδικασία EU Pilot έγγραφα, χωρίς να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των ζητηθέντων εγγράφων.
- 52 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

2. Επί του δευτέρου λόγου

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

- 53 Το Βασίλειο της Σουηδίας, υποστηριζόμενο από τη Δημοκρατία της Φινλανδίας, υποστηρίζει ότι οι σκέψεις 94 και 95 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου ενέχουν πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας, εν προκειμένω, ότι κανένα υπέρτερο συμφέρον δεν δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση των επίμαχων εγγράφων, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 1049/2001, με την αιτιολογία ότι ο καλύτερος τρόπος προασπίσεως του γενικού συμφέροντος ήταν η περάτωση της διαδικασίας EU Pilot με την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Παραπέμποντας στη σκέψη 44 της αποφάσεως της 1ης Ιουλίου 2008, Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου (C-39/05 P και C-52/05 P, EU:C:2008:374), το Βασίλειο της Σουηδίας υποστηρίζει ότι δεν εναπόκειται στην Επιτροπή να κρίνει ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος προασπίσεως του γενικού συμφέροντος, αλλά να εξακριβώνει ότι δεν υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον το οποίο δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση εγγράφων.
- 54 Η Επιτροπή και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αντικρούουν την επιχειρηματολογία αυτή.

2. Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 55 Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 97 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι προσφεύγοντες πρωτοδίκως, προς στήριξη της αιτήσεως προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα, προέβαλαν απλώς αόριστα επιχειρήματα, κατά τα οποία η δημοσιοποίηση των εγγράφων αυτών ήταν αναγκαία για την προστασία της δημόσιας υγείας, χωρίς να διευκρινίζουν συγκεκριμένους λόγους δικαιολογούντες κατά πόσον η δημοσιοποίηση αυτή εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον. Όπως όμως ορθώς υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο στην ίδια σκέψη της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, για να αποδείξουν το ότι, εν προκειμένω, η δημοσιοποίηση των επίμαχων εγγράφων ανταποκρινόταν στην ανάγκη αυτή, οι εν λόγω προσφεύγοντες όφειλαν να αποδείξουν την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 1049/2001, δυνάμενου να δικαιολογήσει τη δημοσιοποίηση αυτή.
- 56 Το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι εναπόκειται στον επικαλούμενο την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος να αποδείξει συγκεκριμένα τις περιστάσεις που δικαιολογούν τη δημοσιοποίηση των εγγράφων και ότι η έκθεση αμιγώς γενικών θεωρήσεων δεν αρκεί για να στοιχειοθετηθεί ότι υπέρτερο δημόσιο συμφέρον υπερισχύει των λόγων που δικαιολογούν την άρνηση δημοσιοποίησης των εν λόγω εγγράφων (βλ., συναφώς, απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, C-514/11 P και C-605/11 P, EU:C:2013:738, σκέψεις 93 και 94 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 57 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι ουδέν προβληθέν στην παρούσα υπόθεση στοιχείο αποδεικνύει ότι ενέχουν πλάνη περί το δίκαιο οι κρίσεις του Γενικού Δικαστηρίου στη σκέψη 97 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι οποίες αφορούν τόσο το βάρος αποδείξεως των προσφευγόντων πρωτοδίκως όσο και το γεγονός ότι αυτοί απλώς υποστήριξαν, γενικώς, ότι η προστασία της δημόσιας υγείας επιβάλλει την πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα, χωρίς να προβάλουν τους συγκεκριμένους λόγους οι οποίοι δικαιολογούν το ότι η προστασία αυτή άπτεται υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος.
- 58 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Βασίλειο της Σουηδίας δεν υποστηρίζει βασίμως ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή θεμιτώς θεώρησε ότι, εν προκειμένω, κανένα υπέρτερο δημόσιο συμφέρον δεν δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση των εγγράφων βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 1049/2001.
- 59 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

3. Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

- 60 Το Βασίλειο της Σουηδίας, επικρίνοντας τις σκέψεις 100 και 101 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αρνούμενο να δεχθεί ότι οι μεταγενέστερες της αποφάσεως περί αρνήσεως προσβάσεως σε έγγραφο βάσει του κανονισμού 1049/2001 περιστάσεις πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη από τα δικαστήρια της Ένωσης, στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας μιας τέτοιας αποφάσεως τον οποίον ασκούν βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ. Το κράτος μέλος αυτό εκτιμά ότι, εν προκειμένω, καίτοι η περάτωση της διαδικασίας EU Pilot επήλθε μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να τη λάβει υπόψη του, υπό το πρίσμα του κανονισμού 1049/2001.
- 61 Το εν λόγω κράτος μέλος υποστηρίζει ότι, αν νέες περιστάσεις μπορούν να εξετασθούν μόνο στο πλαίσιο νέας αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα απευθυνόμενης στο οικείο θεσμικό όργανο, το καθεστώς αυτό συνεπάγεται τη δημιουργία παράλληλων διαδικασιών και επιμήκυνση των διαδικασιών, καθώς και αυξημένες διοικητικές επιβαρύνσεις για τους αιτούντες. Εξάλλου, προς

στήριξη της αποφάσεώς του, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε στη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με διαδικασίες στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, η οποία δεν μπορεί να τύχει κατ' αναλογίαν εφαρμογής στις εκδιδόμενες βάσει του κανονισμού 1049/2001 αποφάσεις. Κατά το Βασίλειο της Σουηδίας, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε μάλλον να λάβει υπόψη του τις σκέψεις 37 έως 41 της αποφάσεως της 15ης Σεπτεμβρίου 2011, Koninklijke Grolsch κατά Επιτροπής (T-234/07, EU:T:2011:476).

- 62 Η Επιτροπή, η Τσεχική Δημοκρατία και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αντικρούουν την επιχειρηματολογία αυτή.

2. Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 63 Όπως ορθώς διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 100 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η νομιμότητα πράξεως της Ένωσης πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τα διαθέσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως (απόφαση της 3ης Σεπτεμβρίου 2015, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-398/13 P, EU:C:2015:535, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 64 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως, αντλούμενος από το ότι το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να λάβει υπόψη του την περάτωση της επίμαχης διαδικασίας EU Pilot, η οποία επήλθε μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 65 Κατά συνέπεια, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

VI. Επί των δικαστικών εξόδων

- 66 Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, οσάκις η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων.
- 67 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου του 184, παράγραφος 1, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.
- 68 Δεδομένου ότι το Βασίλειο της Σουηδίας ηττήθηκε και η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη του στα δικαστικά έξοδα, το κράτος μέλος αυτό πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.
- 69 Η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας θα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Δανίας, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Δημοκρατία της Φινλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(υπογραφές)

